Az Európai Unió
Hivatalos Lapja

L 323

58. évfolyam

Magyar nyelvű kiadás **Jogszabályok**

2015. december 9.

Tartalom

II *Nem jogalkotási aktusok*

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

★ **Tájékoztatás az egyrészről az Európai Közösség, másrészről Dánia kormánya és Grönland helyi kormánya közötti halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló jegyzőkönyv aláírásának dátumáról** 1

RENDELETEK

★ **A Bizottság (EU) 2015/2285 rendelete (2015. december 8.) az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek hatósági ellenőrzésének megszervezésére vonatkozó különleges szabályok megállapításáról szóló 854/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet II. mellékletének az élő kagylókra, a tüskésbőrűekre, a zsákállatokra és a tengeri csigákra vonatkozó egyes előírásai, valamint az élelmiszerek mikrobiológiai kritériumairól szóló 2073/2005/EK rendelet I. melléklete tekintetében történő módosításáról** [1] 2

★ **A Bizottság (EU) 2015/2286 végrehajtási rendelete (2015. december 8.) a hagyományos különleges termékek nyilvántartásába bejegyzett egyik elnevezés termékleírását érintő nem kisebb jelentőségű módosítás jóváhagyásáról (Belokranjska pogača [HKT])** 5

A Bizottság (EU) 2015/2287 végrehajtási rendelete (2015. december 8.) az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról 6

HATÁROZATOK

★ **A Tanács (EU) 2015/2288 határozata (2015. november 30.) a tagállamok által az Európai Fejlesztési Alapba fizetendő, a 2017-re vonatkozó felső határt, a 2016-ban fizetendő összeget, a 2016. évi első részletet és a 2018-ban és 2019-ben fizetendő várható éves összegekre vonatkozó indikatív, nem kötelező erejű előrejelzést is magában foglaló pénzügyi hozzájárulásokról** 8

[1] EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

★ **A Tanács (EU) 2015/2289 határozata (2015. december 3.) az Európai Unió és a Zöld-foki Köztársaság közötti, a Zöld-foki Köztársaság és az Európai Unió polgárai számára a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodással létrehozott vegyes bizottságban a megállapodás végrehajtására vonatkozó közös iránymutatás elfogadásával kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspont meghatározásáról** 11

★ **A Bizottság (EU) 2015/2290 felhatalmazáson alapuló határozata (2015. június 12.) az Ausztráliában, Bermudán, Brazíliában, Kanadában, Mexikóban és az Amerikai Egyesült Államokban hatályos és az említett országokban központi irodával rendelkező biztosítókra és viszontbiztosítókra alkalmazandó szolvenciarendszer ideiglenes egyenértékűségéről** 22

★ **A Bizottság (EU) 2015/2291 végrehajtási határozata (2015. december 7.) a 2013/722/EU végrehajtási határozatnak a Lettországnak 2014-ben a veszettség felszámolására nyújtott uniós pénzügyi hozzájárulás maximális összege tekintetében történő módosításáról** *(az értesítés a C(2015) 8607. számú dokumentummal történt)* [1] 27

★ **A mezőgazdasági vegyes bizottság 2/2015 határozata (2015. november 19.) az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, a mezőgazdasági termékek kereskedelméről szóló megállapodás 9. melléklete 1. és 2. függelékének módosításáról [2015/2292]** 29

Helyesbítések

★ **Helyesbítés a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvhez** (HL L 347., 2006.12.11.) 31

[1] EGT-vonatkozású szöveg

II

(Nem jogalkotási aktusok)

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

Tájékoztatás az egyrészről az Európai Közösség, másrészről Dánia kormánya és Grönland helyi kormánya közötti halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló jegyzőkönyv aláírásának dátumáról

Az Európai Unió, illetve Dánia és Grönland 2015. november 27-én aláírta a halászati partnerségi megállapodással előírt halászati lehetőségek és pénzügyi hozzájárulás megállapításáról szóló jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyv következésképpen annak 14. cikke értelmében 2016. január 1-jétől ideiglenesen alkalmazandó.

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/2285 RENDELETE

(2015. december 8.)

az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek hatósági ellenőrzésének megszervezésére vonatkozó különleges szabályok megállapításáról szóló 854/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet II. mellékletének az élő kagylókra, a tüskésbőrűekre, a zsákállatokra és a tengeri csigákra vonatkozó egyes előírásai, valamint az élelmiszerek mikrobiológiai kritériumairól szóló 2073/2005/EK rendelet I. melléklete tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az élelmiszer-higiéniáról szóló, 2004. április 29-i 852/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 4. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek hatósági ellenőrzésének megszervezésére vonatkozó különleges szabályok megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 854/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak bevezető mondatára és 18. cikke 13. pontjára,

mivel:

(1) A 854/2004/EK rendelet szabályokat állapít meg az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek hatósági ellenőrzésének megszervezésére vonatkozóan. A rendelet értelmében a tagállamok biztosítják, hogy az élő kagylók, az élő tüskésbőrűek, az élő zsákállatok és az élő tengeri csigák termelése és forgalomba hozatala során a II. mellékletben előírt hatósági ellenőrzéseket elvégzik.

(2) A 854/2004/EK rendelet II. melléklete II. fejezete A. részének 2. bekezdése értelmében a hatáskörrel rendelkező hatóságnak a bélsárral való szennyeződés három kategóriája valamelyikének megfelelően osztályoznia kell azokat a termelési területeket, ahonnan engedélyezi az élő kagylók begyűjtését.

(3) A termelési területek osztályozása érdekében a hatáskörrel rendelkező hatóság a rendeletben meghatározott előírásoknak való megfelelés megállapításához az egyes termelési területekről és átmosó területekről származó adatok mintavétele tekintetében felülvizsgálati időszakot határoz meg.

(4) A 854/2004/EK rendelet II. melléklete II. fejezete A. része 3. bekezdésének megfelelően a hatáskörrel rendelkező hatóság A. osztályba sorolhatja az olyan területeket, amelyekről az élő kagylók közvetlen emberi fogyasztásra gyűjthetők be. Az ilyen területekről begyűjtött élő kagylóknak meg kell felelniük a 853/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([3]) III. melléklete VII. szakasza V. fejezetében meghatározott egészségügyi előírásoknak.

(5) A 2073/2005/EK rendelet ([4]) mikrobiológiai kritériumokat ír elő egyes mikroorganizmusokra vonatkozóan, és megállapítja azokat a végrehajtási szabályokat, amelyeket az élelmiszer-ipari vállalkozóknak a 852/2004/EK rendelet 4. cikkében hivatkozott általános és konkrét higiéniai intézkedések végrehajtásakor követniük kell. A rendelet többek között megállapítja az élő kéthéjú kagylóknál, az élő tüskésbőrűeknél, a vízi zsákállatoknál és a haslábúaknál az *Escherichia coli* baktériumra vonatkozó élelmiszer-biztonsági kritériumokat.

([1]) HL L 139., 2004.4.30., 1. o.
([2]) HL L 139., 2004.4.30., 206. o.
([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 853/2004/EK rendelete az állati eredetű élelmiszerek különleges higiéniai szabályainak megállapításáról (HL L 139., 2004.4.30., 55. o.).
([4]) A Bizottság 2005. november 15-i 2073/2005/EK rendelete az élelmiszerek mikrobiológiai kritériumairól (HL L 338., 2005.12.22., 1. o.).

(6) A forgalomba hozott termékeknél az *E. coli* baktériumra vonatkozóan a Codex Alimentarius más kritériumokat állapít meg, mint a európai uniós jogszabályok. A Codex Alimentarius három szempontú osztályozási kritériumával szemben (n = 5, c = 1, m = 230 és M = 700 *E. coli* MPN/100 g hús és héjon belüli folyadék) az Európai Unió két szempontú osztályozási kritériumot állapít meg (n = 1, c = 0, M = 230 *E. coli* MPN/100 g hús és héjon belüli folyadék). Ez az eltérés kihat a nemzetközi kereskedelemre is. A 854/2004/EK rendelet II. mellékletében az A. termelési osztály meghatározása tekintetében lefektetett szabályoknak is tükrözniük kell a Codex Alimentarius nemzetközi szabványokon alapuló kritériumát.

(7) A Codex Alimentarius három szempontú osztályozási kritériuma nagyobb valószínűséggel szűri ki a szabályoknak nem megfelelő tételeket, főként ha a szennyezettség mértéke megközelíti a szabályozási határértéket. A végtermék vizsgálatánál a Codex Alimentarius megközelítése tudományos szempontból pontosabbnak számít és átlagosan nagyjából ugyanolyan mértékű egészségvédelmet biztosít.

(8) A 2073/2005/EK és a 854/2004/EK rendeletet e kritérium tekintetében a Codex Alimentariushoz kell igazítani, és ennek megfelelően módosítani kell.

(9) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 854/2004/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. a II. melléklet II. fejezetében:

   a) az A. rész előtt a szöveg a következő mondatokkal egészül ki: „Az *E. coli* kimutatására megállapított referencia-módszer az ISO 16649-3-ban meghatározott kimutatási és legvalószínűbb szám (MPN)-vizsgálat. Alternatív módszer is alkalmazható, ha azt e referencia-módszerrel szemben az EN/ISO 16140-ben szereplő kritériumokkal összhangban validálták."

   b) az A. rész 4. és 5. bekezdésének alábbi mondatait el kell hagyni: „E vizsgálat referencia-módszere az ISO 16649-3-ban meghatározott, ötcsöves háromszoros hígítású legvalószínűbb szám (MPN)-vizsgálat. Alternatív módszerek alkalmazhatók, ha azokat e referencia-módszerrel szemben az EN/ISO 16140-ben szereplő kritériumokkal összhangban validálták".

2. a II. fejezet A. részének 2. bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

   „2. A hatáskörrel rendelkező hatóságnak a bélsárral való szennyeződés három kategóriája valamelyikének megfelelően osztályoznia kell azokat a termelési területeket, ahonnan engedélyezi az élő kagylók begyűjtését. Ezt – adott esetben – az élelmiszer-ipari vállalkozóval együttműködve teheti meg. A termelési területek osztályozása érdekében a hatáskörrel rendelkező hatóság e bekezdés, valamint a 3., 4. és 5. bekezdés előírásainak való megfelelés meghatározásához az egyes termelési területekről és átmosó területekről származó adatok mintavétele tekintetében felülvizsgálati időszakot határoz meg."

3. a II. fejezet A. részének 3. bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

   „3. A hatáskörrel rendelkező hatóság az A. osztályba sorolhatja az olyan területeket, amelyekről az élő kagylók közvetlen emberi fogyasztásra gyűjthetők be. Az ilyen területekről begyűjtött élő kagylóknak meg kell felelniük a 853/2004/EK rendelet III. melléklete VII. szakasza V. fejezetében meghatározott egészségügyi előírásoknak.

   Az ezekről a területekről a felülvizsgálati időszak során élő kagylókból gyűjtött minta 80 %-ában a hús és az intravalvularis folyadék 100 grammjában nem lehet több 230 *E. coli* -nál. A minta fennmaradó 20 %-ában a hús és az intravalvularis folyadék 100 grammjában nem lehet több 700 *E. coli* -nál.

   Az A. osztályba sorolás fenntartása érdekében a meghatározott felülvizsgálati időszak során vizsgált minta értékelésekor a hatáskörrel rendelkező hatóság vizsgálaton nyugvó kockázatértékelés alapján figyelmen kívül hagyhatja az olyan rendellenes eredményt, amelynél a hús és az intravalvularis folyadék 100 grammjában 700-nál több *E. coli* található."

2. cikk

A 2073/2005/EK rendelet I. mellékletének 1. fejezete a következőképpen módosul:

1. Az élelmiszer-biztonsági kritériumok táblázatának 1.25. sorában található szöveg helyébe a következő szöveg lép:

„1.25. Élő kéthéjú kagylók és élő tüskésbőrűek, vízi zsákállatok és haslábúak	*E. coli* ([15])	5 ([16])	1	230 MPN/ 100 g hús és héjon belüli folyadék	700 MPN/ 100 g hús és héjon belüli folyadék	EN/ISO 16649-3	Forgalomba hozott termékek, eltarthatósági idejük alatt”

2. a (16) lábjegyzet helyébe a következő szöveg lép:

„([16]) Minden minta legalább az EN ISO 6887-3 szabványban minimumként meghatározott egyedszámot tartalmazza.”

3. a) a vizsgálati eredmények értékeléséről szóló feljegyzésben „a megadott határértékek egy-egy vizsgált mintaegységre vonatkoznak, kivéve az élő kéthéjú kagylóknál és az élő tüskésbőrűeknél, vízi zsákállatoknál és haslábúaknál az *E. coli* kimutatására végzett vizsgálatokat, ahol a határértékek egyesített mintára vonatkoznak.” bejegyzés helybe

a következő szöveg lép:

„A megadott határértékek az egyes vizsgált mintaelemekre vonatkoznak.”

b) a vizsgálati eredmények értékeléséről szóló feljegyzésben az „*L. monocytogenes* más, fogyasztásra kész élelmiszerekben és *E. coli* élő kéthéjú kagylókban” mondat helyébe a következő mondat lép:

„*L. monocytogenes* más, fogyasztásra kész élelmiszerekben:

— megfelelő, ha az összes kapott érték ≤ határérték,

— nem megfelelő, ha bármelyik érték > határérték.

E. coli élő kéthéjú kagylókban és élő tüskésbőrűekben, vízi zsákállatokban és haslábúakban

— megfelelő, ha mind az öt vizsgált érték ≤ 230 MPN/100 g hús és héjon belüli folyadék vagy ha az öt érték közül egy > 230 MPN/100 g hús és héjon belüli folyadék, de ≤ 700 MPN/100 g hús és héjon belüli folyadék,

— nem megfelelő, ha mind az öt vizsgált érték > 700 MPN/100 g hús és héjon belüli folyadék vagy ha az öt érték közül legalább kettő > 230 MPN/100 g hús és héjon belüli folyadék.”

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2017. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2015. december 8-án.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/2286 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2015. december 8.)

a hagyományos különleges termékek nyilvántartásába bejegyzett egyik elnevezés termékleírását érintő nem kisebb jelentőségű módosítás jóváhagyásáról (Belokranjska pogača [HKT])

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 52. cikke (2) bekezdésére,

mivel:

(1) Az 1151/2012/EU rendelet 53. cikke (1) bekezdése első albekezdésének megfelelően a Bizottság megvizsgálta Szlovénia kérelmét, amely az 182/2010/EU bizottsági rendelet ([2]) alapján bejegyzett „Belokranjska pogača" hagyományos különleges termékhez kapcsolódó termékleírás módosításának jóváhagyására irányul.

(1) A szóban forgó módosítás az 1151/2012/EU rendelet 53. cikkének (2) bekezdése értelmében nem tekinthető kisebb jelentőségűnek, ezért a Bizottság a módosítás iránti kérelmet az említett rendelet 50. cikke (2) bekezdésének b) pontja alapján közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ([3]).

(2) A Bizottsághoz nem érkezett az 1151/2012/EU rendelet 51. cikke szerinti felszólalási nyilatkozat, ezért a termékleírás módosítását jóvá kell hagyni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A „Belokranjska pogača" (HKT) elnevezéshez kapcsolódó termékleírásnak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett módosítása jóváhagyásra kerül.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2015. december 8-án.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER

([1]) HL L 343., 2012.12.14., 1. o.

([2]) A Bizottság 2010. március 3-i 182/2010/EU rendelete egy elnevezésnek az oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések nyilvántartásába való bejegyzéséről [Belokranjska pogača (HKT)] (HL L 53., 2010.3.4., 1. o.).

([3]) HL C 224., 2015.7.9., 8. o.

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/2287 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2015. december 8.)

az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek megállapításáról

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/EK, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]),

tekintettel az 1234/2007/EK tanácsi rendeletnek a gyümölcs- és zöldség-, valamint a feldolgozottgyümölcs- és feldolgozottzöldség-ágazatra alkalmazandó részletes szabályainak a megállapításáról szóló, 2011. június 7-i 543/2011/EU bizottsági végrehajtási rendeletre ([2]) és különösen annak 136. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

(1) Az Uruguayi Forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai eredményeinek megfelelően az 543/2011/EU végrehajtási rendelet a XVI. mellékletének A. részében szereplő termékek és időszakok tekintetében meghatározza azokat a szempontokat, amelyek alapján a Bizottság rögzíti a harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó átalányértékeket.

(2) Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikke (1) bekezdése alapján a behozatali átalányérték számítására munkanaponként, változó napi adatok figyelembevételével kerül sor. Ezért helyénvaló előírni, hogy e rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lépjen hatályba,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 543/2011/EU végrehajtási rendelet 136. cikkében említett behozatali átalányértékeket e rendelet melléklete határozza meg.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2015. december 8-án.

a Bizottság részéről,
az elnök nevében,
Jerzy PLEWA
mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

([1]) HL L 347., 2013.12.20., 671. o.
([2]) HL L 157., 2011.6.15., 1. o.

MELLÉKLET

Az egyes gyümölcs- és zöldségfélék behozatali árának meghatározására szolgáló behozatali átalányértékek

(EUR/100 kg)

KN-kód	Országkód (1)	Behozatali átalányérték
0702 00 00	MA	88,7
	TR	83,5
	ZZ	86,1
0707 00 05	MA	95,7
	TR	155,6
	ZZ	125,7
0709 93 10	MA	63,6
	TR	138,8
	ZZ	101,2
0805 10 20	MA	83,9
	TR	62,7
	UY	52,1
	ZA	55,2
	ZZ	63,5
0805 20 10	MA	70,7
	ZZ	70,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	TR	88,3
	ZA	96,8
	ZZ	92,6
0805 50 10	TR	93,1
	ZZ	93,1
0808 10 80	AU	155,4
	CL	87,5
	NZ	213,1
	US	118,8
	ZA	137,7
	ZZ	142,5
0808 30 90	CN	80,5
	TR	135,4
	ZZ	108,0

(1) Az országoknak a Közösség harmadik országokkal folytatott külkereskedelmére vonatkozó statisztikáról szóló 471/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az országok és területek nómenklatúrájának frissítése tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2012. november 27-i 1106/2012/EU bizottsági rendeletben (HL L 328., 2012.11.28., 7. o.) meghatározott nómenklatúrája szerint. A „ZZ” jelentése „egyéb származás”.

HATÁROZATOK

A TANÁCS (EU) 2015/2288 HATÁROZATA

(2015. november 30.)

a tagállamok által az Európai Fejlesztési Alapba fizetendő, a 2017-re vonatkozó felső határt, a 2016-ban fizetendő összeget, a 2016. évi első részletet és a 2018-ban és 2019-ben fizetendő várható éves összegekre vonatkozó indikatív, nem kötelező erejű előrejelzést is magában foglaló pénzügyi hozzájárulásokról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unió tagállamai kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői között az AKCS–EU partnerségi megállapodással összhangban a 2014 és 2020 közötti időtartamra szóló többéves pénzügyi keret értelmében nyújtandó európai uniós támogatás finanszírozásáról, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés negyedik részének hatálya alá tartozó tengerentúli országok és területek számára nyújtandó pénzügyi támogatás elosztásáról szóló belső megállapodásra ([1]) (a továbbiakban: belső megállapodás) és különösen annak 7. cikkére,

tekintettel a 11. Európai Fejlesztési Alapra alkalmazandó pénzügyi szabályzatról szóló, 2015. március 2-i (EU) 2015/323 tanácsi rendeletre ([2]) (a továbbiakban: a 11. EFA-ra alkalmazandó pénzügyi szabályzat) és különösen annak 21. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) A 11. EFA-ra alkalmazandó pénzügyi szabályzat 21–24. cikkében megállapított eljárás szerint a Bizottság javaslatot tesz a 2017. évre szóló tagállami hozzájárulások éves összegének felső határára, a 2016. évre szóló hozzájárulás összegére, a 2016. évre szóló hozzájárulás első részletének összegére, valamint a 2018-ban és 2019-ben fizetendő várható éves összegekre vonatkozó indikatív, nem kötelező erejű előrejelzésre.

(2) Az Európai Beruházási Bank (EBB) a 11. EFA-ra alkalmazandó pénzügyi szabályzat 52. cikkével összhangban megküldte a Bizottságnak az általa kezelt eszközök kötelezettségvállalásaira és kifizetéseire vonatkozó aktualizált becsléseket.

(3) A 11. EFA-ra alkalmazandó pénzügyi szabályzat 22. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a hozzájárulások lehívása során először a korábbi EFA-kra megállapított összegeket kell felhasználni. Következésképpen a 10. EFA hozzájárulásaira vonatkozó lehívást kell eszközölni.

(4) A Tanács 2014. november 10-én határozatot fogadott el, amely a tagállami EFA-hozzájárulások felső határát a Bizottság esetében 3 350 000 000 EUR-ban, az EBB esetében pedig 250 000 000 EUR-ban állapította meg.

(5) A 2013/759/EU tanácsi határozat ([3]) 1. cikkének második bekezdésével összhangban a 8., a 9. és a 10. EFA-ra vonatkozó belső megállapodások 1. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott tagállami hozzájárulásokat megfelelően csökkentik a 11. EFA-ra vonatkozó belső megállapodás hatálybalépését követően. A csökkentés a 2015., a 2016. és a 2017. évre szóló tagállami hozzájárulásokra lesz hatással, az adott tagállam által választott kiigazítási opció szerint,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2017. évre szóló tagállami EFA-hozzájárulások éves összegének felső határa a Bizottság vonatkozásában 3 850 000 000 EUR, az EBB vonatkozásában pedig 150 000 000 EUR.

([1]) HL L 210., 2013.8.6., 1. o.
([2]) HL L 58., 2015.3.3., 17. o.
([3]) A Tanács 2013/759/EU határozata (2013. december 12.) az EFA tekintetében a 2014. január 1-je és a 11. Európai Fejlesztési Alap hatálybalépése közötti átmeneti igazgatási intézkedésekről (HL L 335., 2013.12.14., 48. o.).

2. cikk

A 2016. évre szóló tagállami EFA-hozzájárulások éves összege 3 600 000 000 EUR-ban kerül meghatározásra. Az összeget a következőképpen kell felosztani: a Bizottság része 3 450 000 000 EUR, az EBB része 150 000 000 EUR.

3. cikk

A tagállamok által a 2016. évre szóló EFA-hozzájárulások első részleteként a Bizottságnak és az EBB-nek fizetendő összegeket a határozathoz csatolt melléklet tartalmazza.

E hozzájárulások befizetése kombinálható a 2013/759/EU határozat szerint lekötött források csökkentése keretében történő kiigazításokkal, azon kiigazítási terv alapján, amelyet a 2015. évi harmadik részlet elfogadásakor minden egyes tagállam a Bizottsághoz nyújt be.

4. cikk

A várható éves hozzájárulásokra vonatkozó indikatív előrejelzés a 2018. évre 4 150 000 000 EUR a Bizottság, és 250 000 000 EUR az EBB vonatkozásában, a 2019. évre pedig 4 150 000 000 EUR a Bizottság, és 300 000 000 EUR az EBB vonatkozásában.

5. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2015. november 30-án.

a Tanács részéről

az elnök

É. SCHNEIDER

MELLÉKLET

TAGÁLLAM	A 10. EFA-ra vonatkozó kulcs %	A 2016. évi első részlet		
		Az EBB-nek fizetendő 10. EFA	A Bizottságnak fizentendő 10. EFA	Összesen
AUSZTRIA	2,41	0,00	42 175 000,00	42 175 000,00
BELGIUM	3,53	0,00	61 775 000,00	61 775 000,00
BULGÁRIA	0,14	0,00	2 450 000,00	2 450 000,00
CIPRUS	0,09	0,00	1 575 000,00	1 575 000,00
CSEH KÖZTÁRSASÁG	0,51	0,00	8 925 000,00	8 925 000,00
DÁNIA	2,00	0,00	35 000 000,00	35 000 000,00
ÉSZTORSZÁG	0,05	0,00	875 000,00	875 000,00
FINNORSZÁG	1,47	0,00	25 725 000,00	25 725 000,00
FRANCIAORSZÁG	19,55	0,00	342 125 000,00	342 125 000,00
NÉMETORSZÁG	20,50	0,00	358 750 000,00	358 750 000,00
GÖRÖGORSZÁG	1,47	0,00	25 725 000,00	25 725 000,00
MAGYARORSZÁG	0,55	0,00	9 625 000,00	9 625 000,00
ÍRORSZÁG	0,91	0,00	15 925 000,00	15 925 000,00
OLASZORSZÁG	12,86	0,00	225 050 000,00	225 050 000,00
LETTORSZÁG	0,07	0,00	1 225 000,00	1 225 000,00
LITVÁNIA	0,12	0,00	2 100 000,00	2 100 000,00
LUXEMBURG	0,27	0,00	4 725 000,00	4 725 000,00
MÁLTA	0,03	0,00	525 000,00	525 000,00
HOLLANDIA	4,85	0,00	84 875 000,00	84 875 000,00
LENGYELORSZÁG	1,30	0,00	22 750 000,00	22 750 000,00
PORTUGÁLIA	1,15	0,00	20 125 000,00	20 125 000,00
ROMÁNIA	0,37	0,00	6 475 000,00	6 475 000,00
SZLOVÁKIA	0,21	0,00	3 675 000,00	3 675 000,00
SZLOVÉNIA	0,18	0,00	3 150 000,00	3 150 000,00
SPANYOLORSZÁG	7,85	0,00	137 375 000,00	137 375 000,00
SVÉDORSZÁG	2,74	0,00	47 950 000,00	47 950 000,00
EGYESÜLT KIRÁLYSÁG	14,82	0,00	259 350 000,00	259 350 000,00
EU-27 ÖSSZESEN	100,00	0,00	1 750 000 000,00	1 750 000 000,00

A TANÁCS (EU) 2015/2289 HATÁROZATA

(2015. december 3.)

az Európai Unió és a Zöld-foki Köztársaság közötti, a Zöld-foki Köztársaság és az Európai Unió polgárai számára a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodással létrehozott vegyes bizottságban a megállapodás végrehajtására vonatkozó közös iránymutatás elfogadásával kapcsolatban az Európai Unió által képviselendő álláspont meghatározásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (2) bekezdésének a) pontjára, összefüggésben annak 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

(1) Az Európai Unió és a Zöld-foki Köztársaság közötti, a Zöld-foki Köztársaság és az Európai Unió polgárai számára a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás ([1]) (a továbbiakban: a megállapodás) 2014. december 1-jén lépett hatályba.

(2) A megállapodás 10. cikke értelmében a felek vegyes bizottságot hoznak létre. Az említett cikk továbbá úgy rendelkezik, hogy a vegyes bizottság feladata különösen a megállapodás végrehajtásának felügyelete.

(3) A 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) meghatározta a tagállamok területén való átutazásra vagy bármely 180 napos időszakon belül 90 napot meg nem haladó, tervezett tartózkodásra jogosító vízumok kiadására vonatkozó eljárásokat és feltételeket.

(4) A közös iránymutatás annak biztosítása érdekében szükséges, hogy teljes körűen harmonizált legyen a megállapodásnak a Zöld-foki Köztársaság és a tagállamok konzulátusai által történő végrehajtása, továbbá annak érdekében, hogy tisztázható legyen az említett megállapodás rendelkezései, valamint a megállapodás feleinek a megállapodás által nem szabályozott vízumkérdésekre továbbra is vonatkozó jogszabályi rendelkezései közötti viszony.

(5) Helyénvaló meghatározni a vegyes bizottságban a megállapodás végrehajtására vonatkozó közös iránymutatás elfogadásával kapcsolatban az Unió által képviselendő álláspontot.

(6) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

(7) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban, az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, ezek a tagállamok nem vesznek részt ennek a határozatnak az elfogadásában, az rájuk nézve nem kötelező és nem alkalmazandó,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Európai Unió és a Zöld-foki Köztársaság közötti, a Zöld-foki Köztársaság és az Európai Unió polgárai számára a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodással létrehozott vegyes bizottságban a megállapodás végrehajtására vonatkozó közös iránymutatás elfogadásával kapcsolatban az Unió által képviselendő álláspontnak a vegyes bizottság e határozathoz csatolt határozattervezetén kell alapulnia.

([1]) HL L 282., 2013.10.24., 3. o.
([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról (vízumkódex) (HL L 243., 2009.9.15., 1. o.).

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2015. december 3-án.

a Tanács részéről
az elnök
F. BRAZ

TERVEZET

AZ EURÓPAI UNIÓ ÉS A ZÖLD-FOKI KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTTI, A ZÖLD-FOKI KÖZTÁRSASÁG ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ POLGÁRAI SZÁMÁRA A RÖVID TÁVÚ TARTÓZKODÁSRA JOGOSÍTÓ VÍZUMOK KIADÁSÁNAK MEGKÖNNYÍTÉSÉRŐL SZÓLÓ MEGÁLLAPODÁSSAL LÉTREHOZOTT VEGYES BIZOTTSÁG 1/2015 HATÁROZATA

(…)

a megállapodás végrehajtására vonatkozó közös iránymutatás elfogadásáról

A VEGYES BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió és a Zöld-foki Köztársaság közötti, a Zöld-foki Köztársaság és az Európai Unió polgárai számára a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodásra ([1]) (a továbbiakban: a megállapodás) és különösen annak 10. cikkére,

mivel a megállapodás 2014. december 1-jén hatályba lépett,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A vegyes bizottság az Európai Unió és a Zöld-foki Köztársaság közötti, a Zöld-foki Köztársaság és az Európai Unió polgárai számára a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló megállapodás végrehajtására vonatkozó közös iránymutatást e határozat mellékletében foglaltak szerint elfogadja.

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt …,

az Európai Unió részéről *a Zöld-foki Köztársaság részéről*

([1]) HL L 282., 2013.10.24., 3. o.

MELLÉKLET

KÖZÖS IRÁNYMUTATÁS AZ EURÓPAI UNIÓ ÉS A ZÖLD-FOKI KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTTI, A ZÖLD-FOKI KÖZTÁRSASÁG ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ POLGÁRAI SZÁMÁRA A RÖVID TÁVÚ TARTÓZKODÁSRA JOGOSÍTÓ VÍZUMOK KIADÁSÁNAK MEGKÖNNYÍTÉSÉRŐL SZÓLÓ MEGÁLLAPODÁS VÉGREHAJTÁSÁHOZ

Az Európai Unió és a Zöld-foki Köztársaság közötti, a Zöld-foki Köztársaság és az Európai Unió polgárai számára a rövid távú tartózkodásra jogosító vízumok kiadásának megkönnyítéséről szóló, 2014. december 1-jén hatályba lépett megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) célja, hogy viszonosság alapján megkönnyítse a Zöld-foki Köztársaság (a továbbiakban: Zöld-foki-szigetek) állampolgárai és az Európai Unió (a továbbiakban: az Unió) polgárai számára történő vízumkiadást a 180 napos időszakonként 90 napot meg nem haladó, tervezett tartózkodás esetében.

A megállapodás kölcsönösen jogilag kötelező jogokat és kötelezettségeket állapít meg a zöld-foki-szigeteki állampolgárok és az uniós polgárok számára történő vízumkiadási eljárások egyszerűsítése céljából.

A megállapodással létrehozott vegyes bizottság (a továbbiakban: vegyes bizottság) által elfogadott jelen iránymutatás célja annak biztosítása, hogy a Zöld-foki-szigetek és a tagállamok diplomáciai és konzuli képviseletei megfelelően és harmonizált módon hajtsák végre a megállapodást. Ezen iránymutatás nem képezi a megállapodás részét, ezért jogilag nem kötelező erejű. Ugyanakkor határozottan ajánlott a diplomáciai és konzulátusi alkalmazottak számára, hogy a megállapodás rendelkezéseinek végrehajtása során következetesen vegyék figyelembe az iránymutatást.

Az iránymutatást olyan dokumentumnak szánták, amelyet a megállapodás végrehajtása során nyert tapasztalatok alapján szükség szerint naprakésszé kell tenni.

I. ÁLTALÁNOS KÉRDÉSEK

1.1. **Cél és hatály**

A megállapodás 1. cikke szerint:

„E megállapodás célja, hogy kölcsönösen megkönnyítse az Unió polgárai és a Zöld-foki-szigetek állampolgárai számára a vízumkiadást, a 180 napos időszakonként 90 napot meg nem haladó szándékos tartózkodás esetében.”.

A megállapodás minden, rövid távú tartózkodásra jogosító vízumot kérelmező zöld-foki-szigeteki állampolgárra és uniós polgárra alkalmazandó, a lakhelyük szerinti országtól függetlenül.

A megállapodás nem alkalmazandó a Zöld-foki-szigetek vagy a tagállamok által kiadott tartózkodási engedéllyel rendelkező hontalan személyekre. A személyek e kategóriájára a vízumokkal kapcsolatos uniós vívmányok szabályai alkalmazandók.

1.2. **A megállapodás hatálya**

A megállapodás 2. cikke szerint:

„(1) Az e megállapodásban előírt vízumkönnyítések csak akkor alkalmazandók az Unió polgáraira és a Zöld-foki-szigetek állampolgáraira, amennyiben az Unió vagy a tagállamok, illetve a Zöld-foki-szigetek jogszabályai és rendeletei, e megállapodás vagy egyéb nemzetközi megállapodás alapján nem mentesülnek a vízumkötelezettség alól.

(2) Az e megállapodás rendelkezései által nem szabályozott kérdésekre – úgymint a vízumkiadás megtagadása, az úti okmányok elismerése, a megélhetéshez szükséges anyagi fedezet bizonyítása, a belépés megtagadása és a kiutasítási intézkedések – a Zöld-foki-szigetek vagy a tagállamok nemzeti joga, illetve az uniós jog alkalmazandó.”.

A megállapodás 8. cikkének sérelme nélkül a megállapodás nem hat ki a vízumkötelezettségről és vízumkötelezettség alóli mentesülésről rendelkező meglévő uniós és nemzeti szabályokra. Például az 539/2001/EK tanácsi rendelet ([1]) 4. cikke lehetővé teszi a tagállamoknak, hogy mentesítsék a vízumkötelezettség alól a személyek egyéb kategóriái mellett a polgári légiközlekedési és tengerhajózási személyzetet.

([1]) A Tanács 539/2001/EK rendelete (2001. március 15.) a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról (HL L 81., 2001.3.21., 1. o.).

Az e megállapodás által nem szabályozott valamennyi kérdésre – mint például a vízumkérelem feldolgozására illetékességgel rendelkező schengeni állam meghatározására, a vízumkiadás megtagadásának okára, valamint az elutasító határozat elleni fellebbezéshez való jogra – a 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) (a továbbiakban: Vízumkódex) alkalmazandó. Továbbá továbbra is a schengeni szabályok és a nemzeti jogszabályok alkalmazandók a megállapodás által nem szabályozott olyan kérdésekre, mint például az úti okmányok elismerése, az utazás célját igazoló dokumentumok és a megélhetéshez szükséges anyagi fedezet bizonyítása, a vízumkérelem feldolgozásának időtartama, a tagállamok területére való belépés megtagadása, valamint a kiutasítási intézkedések.

Még ha a megállapodásban rögzített feltételek teljesülnek is, a vízum kiadása akkor is megtagadható, ha az 562/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) (a továbbiakban: Schengeni Határ-ellenőrzési Kódex) 5. cikkében megállapított feltételek nem teljesülnek, vagyis az érintett személy nem rendelkezik érvényes úti okmánnyal, a Schengeni Információs Rendszerben figyelmeztető jelzést adtak ki, az érintett személyt úgy tekintik, hogy a közrendet vagy a belső biztonságot veszélyezteti.

A Vízumkódexben szereplő, a vízumkibocsátással kapcsolatos egyéb rugalmasságok továbbra is alkalmazandók. Például a legfeljebb öt évig érvényes, hosszú érvényességi idejű, többszöri belépésre jogosító vízumok a megállapodás 4. cikkében említett személyek kategóriáin kívüli más kategóriákra nézve is kiadhatók, ha a Vízumkódexben szereplő feltételek (24. cikk) teljesülnek. Ugyanígy, a Vízumkódexben szereplő, a vízumdíj elengedésére vagy csökkentésére vonatkozó rendelkezések szintén továbbra is alkalmazandók (a Vízumkódex 16. cikkének (5) és (6) bekezdése). A Zöld-foki-szigetek nemzeti joga továbbra is alkalmazandó minden olyan, a Zöld-foki-szigetek által az uniós polgárok számára történő vízumkiadáshoz kapcsolódó és a megállapodás által nem szabályozott kérdésre, mint például az előző három bekezdésben említettek.

1.3. **A megállapodás hatálya alá tartozó vízumok típusai**

A megállapodás 3. cikkének d) pontja szerint a „vízum valamely tagállam vagy a Zöld-foki-szigetek által kiadott engedély vagy hozott határozat, amelyre az e tagállam vagy több tagállam, illetve a Zöld-foki-szigetek területén való átutazáshoz vagy összesen 90 napot meg nem haladó tervezett tartózkodáshoz van szükség.”.

A megállapodás által biztosított könnyítések mind a tagállamok egész területére érvényes egységes vízumokra, mind pedig a korlátozott területi érvényességű vízumokra vonatkoznak. A könnyítések a Zöld-foki-szigetek által uniós polgárok számára kiadott rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokra és az átutazóvízumokra is vonatkoznak.

1.4. **A vízum által lehetővé tett tartózkodás időtartamának kiszámítása**

A Schengeni határ-ellenőrzési kódex 5. cikkének (1) bekezdésével összhangban a rövid távú tartózkodás fogalmának jelenlegi meghatározása a következő: „bármely 180 napos időszakban 90 nap, figyelembe véve a megelőző 180 napos időszak minden egyes tartózkodási napját”.

A beutazás napja a tagállamok területén való tartózkodás első napja, a kiutazás napja pedig a tagállamok területén való tartózkodás utolsó napja. A „bármely” kifejezés „mozgó” 180 napos referencia-időszak alkalmazására utal, a tartózkodás minden napján a megelőző 180 napos időszakot kell figyelembe venni annak ellenőrzése céljából, hogy továbbra is teljesül-e a 180 naponkénti 90 napos tartózkodásra vonatkozó követelmény. A tagállam területéről való, megszakítás nélküli 90 napos távollét esetén tehát újabb legfeljebb 90 napos tartózkodásra van lehetőség.

Az engedélyezett tartózkodási idő új szabályok alapján történő kiszámításához használható rövid távú vízumkalkulátor a következő internetes címen érhető el: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/border-crossing/index_en.htm

Az új meghatározás alapján példák a tartózkodás kiszámítására:

Egy 1 évre szóló (2014. április 18. – 2015. április 18.), többszöri beutazásra jogosító vízummal rendelkező személy 2014. április 19-én utazik be első ízben 3 napos tartózkodás céljából. Ezt követően ugyanez a személy 2014. június 18-án ismét beutazik 86 napos tartózkodás céljából. Egy ilyen esetben az egyes napokon a következő lenne a helyzet:

— 2014. szeptember 11-én: az utolsó 180 nap (2014. március 16. – 2014. szeptember 11.) során az említett személy három napot (2014. április 19. – 2014. április 21.) plusz 86 napot (2014. június 18. – 2014. szeptember 11.) tartózkodott = 89 nap = nem került sor a tartózkodási idő túllépésére. A személy még 1 napot tartózkodhat a tagállamok területén;

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról (vízumkódex) (HL L 243., 2009.9.15., 1. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 562/2006/EK rendelete (2006. március 15.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról (HL L 105., 2006.4.13., 1. o.).

— 2014. október 16-tól: az említett személy beutazhat további három napos tartózkodás céljából (2014. október 16-án a 2014. április 19-i tartózkodás irrelevánssá válik, mivel kívül esik a 180 napos időszakon; 2014. október 17-én a 2014. április 20-i tartózkodás irrelevánssá válik, mivel kívül esik a 180 napos időszakon; stb.);

— 2014. december 15-től: az említett személy beutazhat további 86 napos tartózkodás céljából (2014. december 15-én a 2014. június 18-i tartózkodás irrelevánssá válik, mivel kívül esik a 180 napos időszakon; 2014. december 16-án a 2014. június 19-i tartózkodás irrelevánssá válik, mivel kívül esik a 180 napos időszakon; stb.).

1.5. **A schengeni vívmányokat még nem teljes körűen alkalmazó tagállamokat, az Unió közös vízumpolitikájában részt nem vevő tagállamokat és a társult országokat illető helyzet**

Az Unióhoz 2004-ben (Ciprus, Cseh Köztársaság, Észtország, Lengyelország, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Szlovákia és Szlovénia), 2007-ben (Bulgária és Románia) és 2013-ban (Horvátország) csatlakozott tagállamokra nézve hatálybalépésétől kezdve kötelező ez a megállapodás.

A schengeni vívmányokat Bulgária, Horvátország, Ciprus és Románia nem hajtotta még végre teljes körűen. Ezek az országok továbbra is saját területükre korlátozott érvényességű nemzeti vízumokat bocsátanak ki. Amikor majd az említett tagállamok teljes körűen végrehajtják a schengeni vívmányokat, továbbra is alkalmazni fogják a megállapodást.

A megállapodás által nem szabályozott valamennyi kérdésre továbbra is a nemzeti jog alkalmazandó addig az időpontig, ameddig az említett tagállamok a schengeni vívmányokat teljes körűen végre nem hajtják. Az említett időponttól kezdve a megállapodás által nem szabályozott kérdésekre a schengeni szabályok és/vagy nemzeti szabályok alkalmazandók.

Bulgária, Horvátország, Ciprus és Románia felhatalmazást kap arra, hogy saját területén elismerje a schengeni tagállamok és a társult országok által kibocsátott tartózkodási engedélyeket, D-vízumokat és rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokat.

A Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény ([1]) 21. cikkével összhangban minden schengeni államnak el kell ismernie a másik schengeni állam által kibocsátott hosszú távú tartózkodásra jogosító vízumokat és tartózkodási engedélyeket, amelyek egymás területén rövid távú tartózkodásra jogosítanak. A schengeni tagállamok elfogadják a schengeni társult országok által kibocsátott tartózkodási engedélyeket, D-vízumokat és rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokat a belépéshez és rövid távú tartózkodáshoz, és fordítva.

A megállapodás nem alkalmazandó az Egyesült Királyságra, Írországra és Dániára, de közös nyilatkozatokat tartalmaz annak kívánatosságára nézve, hogy az említett tagállamok kétoldalú vízumkönnyítési megállapodásokat kössenek a Zöld-foki-szigetekkel.

Bár schengeni társult országok, a megállapodás nem kötelező Izlandra, Norvégiára, Svájcra és Liechtensteinre nézve. A megállapodás azonban közös nyilatkozatot tartalmaz annak kívánatosságára nézve, hogy az említett schengeni tagállamok haladéktalanul kétoldalú vízumkönnyítési megállapodásokat kössenek a Zöld-foki-szigetekkel.

1.6. **A megállapodás és más kétoldalú megállapodások**

A megállapodás 11. cikke szerint:

„E megállapodás – hatálybalépésétől kezdve – elsőbbséget élvez bármely a tagállamok és a Zöld-foki-szigetek közötti két- vagy többoldalú nemzetközi egyezmény vagy megállapodás rendelkezéseivel szemben, amennyiben az említett rendelkezések az e megállapodásban tárgyalt kérdéseket érintik.”.

A megállapodás hatálybalépésének napjától a tagállamok és a Zöld-foki-szigetek közötti hatályos kétoldalú megállapodásoknak a vízumkönnyítési megállapodás által szabályozott kérdésekre vonatkozó rendelkezései nem alkalmazandók. Az uniós joggal összhangban a tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket a kétoldalú megállapodásaik és a megállapodás rendelkezései közötti összeegyeztethetetlenségek megszüntetése érdekében.

Ha egy tagállam a Zöld-foki-szigetekkel olyan kétoldalú egyezményt vagy megállapodást kötött, amely a megállapodás által nem szabályozott kérdésekre vonatkozik, az adott mentesség a megállapodás hatálybalépését követően továbbra is alkalmazandó.

([1]) HL L 239., 2000.9.22., 19. o.

II. EGYEDI RENDELKEZÉSEK

2.1. **A valamennyi vízumkérelmezőre vonatkozó szabályok**

Az elveszett vagy ellopott okmányok esetében a távozásra, valamint a vízum kivételes körülmények között történő meghosszabbítására vonatkozóan alább említett könnyítések minden vízummal rendelkező zöld-foki-szigeteki és tagállami személyre vonatkoznak.

2.1.1. *A vízumok meghosszabbítása kivételes körülmények miatt*

A megállapodás 7. cikke szerint:

„Az Unió azon polgárai és a Zöld-foki-szigetek azon állampolgárai esetében, akik vis maior okokból kifolyólag nem tudják a vízumukban szereplő időn belül elhagyni a tagállamok vagy a Zöld-foki-szigetek területét, – a fogadó állam által alkalmazott jogszabályokkal összhangban, a tartózkodási helyük szerinti államba történő visszatérésükhöz szükséges időszakra – díjmentesen meghosszabbítják vízumaik érvényességét.”.

Vis maior – például baleset következtében kórházi kezelés – esetén a vízum meghosszabbításának lehetőségére nézve, ha a vízum birtokosának nincs lehetősége a tagállam területét elhagyni a vízumbélyegen feltüntetett időpontig, a Vízumkódex 33. cikkének (1) bekezdése alkalmazandó, feltéve, hogy az a megállapodással összeegyeztethető (például a meghosszabbított vízum továbbra is egységes vízum marad, amely minden olyan schengeni tagállam területére belépésre jogosít, amelyre az adott vízum a kibocsátása idején érvényes volt). A megállapodással összhangban a vízum vis maior miatti meghosszabbítása ingyenes.

2.2. **Az egyes vízumkérelmezői kategóriákra vonatkozó szabályok**

2.2.1. *Többszöri belépésre jogosító vízumok kiadása*

Abban az esetben, ha a vízumkérelmezőnek gyakran vagy rendszeresen kell a Zöld-foki-szigetek területére vagy a tagállamok területére utaznia, több látogatásra szóló rövid távú tartózkodásra jogosító vízumokat bocsáthatnak ki, feltéve, hogy e látogatások teljes időtartama nem haladja meg a 90 napot egy 180 napos időszakon belül.

A megállapodás 4. cikkének (1) bekezdése szerint:

„(1) A tagállamok és a Zöld-foki-szigetek diplomáciai és konzuli képviseletei legfeljebb öt évig érvényes, többszöri belépésre jogosító vízumot adnak ki az állampolgárok alábbi kategóriái részére:

a) a nemzeti kormány vagy helyi önkormányzatok tagjai, parlamenti képviselők, az Alkotmánybíróság vagy felsőfokú bíróságok tagjai, a Számvevőszék tagjai, amennyiben e megállapodás alapján, feladataik ellátása során nem mentesülnek a vízumkötelezettség alól;

b) hivatalos delegációk azon állandó tagjai, akik a Zöld-foki-szigeteknek, a tagállamoknak vagy az Uniónak címzett hivatalos meghívást követően találkozókon, konzultációkon, tárgyalásokon vagy csereprogramokban, valamint a tagállamok vagy a Zöld-foki-szigetek területén, kormányközi szervezetek által kezdeményezett eseményeken vesznek részt;

c) üzletemberek vagy üzleti szervezetek képviselői, akik rendszeresen utaznak a tagállamokba vagy a Zöld-foki-szigetekre;

d) házastársak, 21. életévüket be nem töltött gyerekek (ideértve az örökbefogadottakat is) vagy eltartottak, és azon szülők, akik

— a valamely tagállam területén jogszerűen tartózkodó zöld-foki-szigeteki állampolgárokat vagy a Zöld-foki-szigeteken jogszerűen tartózkodó uniós polgárokat látogatnak, vagy

— az állampolgárságuk szerinti államban tartózkodó uniós polgárokat, vagy a Zöld-foki-szigeteken tartózkodó zöld-foki-szigeteki állampolgárokat látogatnak.

Mindazonáltal ha a gyakori vagy rendszeres utazás szükségessége vagy szándéka nyilvánvalóan rövidebb időre korlátozódik, a többszöri belépésre jogosító vízum érvényességét ezen időtartamra korlátozzák, különösen akkor, ha:

— az a) pontban említett személyek megbízása,

— a b) pontban említett személyek esetében a hivatalos küldöttség állandó tagja minősítésének érvényességi ideje,

— a c) pontban említett személyek esetében az üzletemberek és üzleti szervezetek képviselői ebbéli minőségének érvényességi ideje, vagy

— a d) pontban említett személyek esetében a valamely tagállam területén tartózkodó zöld-foki-szigeteki állampolgár vagy a Zöld-foki szigetek területén tartózkodó uniós polgár tartózkodási engedélye

öt évnél rövidebb.”.

Figyelembe véve a személyek e kategóriáinak szakmai státusát, vagy egy, a Zöld-foki-szigetek vagy a tagállamok területén jogszerűen tartózkodó zöld-foki köztársasági állampolgárral vagy uniós polgárral való családi kapcsolatukat, valamint az állampolgársága szerinti tagállam területén tartózkodó uniós polgár hozzátartozói vagy a Zöld-foki-szigeteken tartózkodó zöld-foki-szigeteki állampolgár hozzátartozói tekintetében, főszabály szerint indokolt számukra olyan, többszöri belépésre jogosító vízumot kiadni, amely ötéves érvényességgel bír, vagy amely a megbízás vagy a jogszerű tartózkodás időtartamára korlátozódik, amennyiben az nem éri el az öt évet.

A 4. cikk (1) bekezdésének a) pontja alá tartozó személyeknek igazolniuk kell szakmai státusuk és megbízásuk időtartamát.

Ez a rendelkezés nem vonatkozik a 4. cikk (1) bekezdésének a) pontja alá tartozó személyekre, ha a megállapodás értelmében mentesek a vízumkötelezettség alól, azaz diplomata- vagy szolgálati útlevél birtokosai.

A 4. cikk (1) bekezdésének b) pontja alá tartozó személyeknek bizonyítékot kell szolgáltatniuk a delegáció tagjakénti állandó státusukra, valamint annak szükségességére nézve, hogy rendszeresen részt vegyenek találkozókon, konzultációkon, tárgyalásokon vagy csereprogramokban.

A 4. cikk (1) bekezdésének c) pontja alá tartozó személyeknek bizonyítékot kell szolgáltatniuk a szakmai státusukra és a tevékenységük időtartamára nézve.

A 4. cikk (1) bekezdésének d) pontja alá tartozó személyeknek bizonyítékot kell szolgáltatniuk a meghívó személy jogszerű tartózkodásáról.

Olyan esetekben, amikor a gyakori vagy rendszeres utazás szükségessége vagy szándéka nyilvánvalóan rövidebb időtartamra korlátozódik, a többszöri belépésre jogosító vízum érvényességét ezen időtartamra korlátozzák.

A megállapodás 4. cikkének (2) bekezdése szerint:

„(2) A tagállamok és a Zöld-foki-szigetek diplomáciai és konzuli képviseletei legfeljebb egy évig érvényes, többszöri belépésre jogosító vízumot állítanak ki a polgárok alábbi kategóriái részére, feltéve, hogy e személyek a megelőző egy évben legalább egy vízumot szereztek és azt a meglátogatott államba történő belépésre, illetve ott-tartózkodásra vonatkozó jogszabályokkal összhangban használták fel:

a) civil társadalmi szervezeteknek képzés, szemináriumok, konferenciák céljából – beleértve csereprogramok keretében – a tagállamokba vagy a Zöld-foki-szigetekre rendszeresen utazó képviselői;

b) nemzetközi kiállításokon, konferenciákon, tudományos tanácskozásokon, szemináriumokon vagy más hasonló eseményeken részt vevő szakemberek, akik rendszeresen utaznak a tagállamokba vagy a Zöld-foki-szigetekre;

c) tudományos, kulturális és művészeti tevékenységekben – beleértve egyetemi és egyéb csereprogramokat is – részt vevő, a tagállamokba vagy a Zöld-foki-szigetekre rendszeresen utazó személyek;

d) nemzetközi sportesemények résztvevői és az őket szakmai minőségben kísérő személyek;

e) újságírók és az őket szakmai minőségben kísérő akkreditált személyek;

f) tanulmányok vagy képzés céljából – beleértve csereprogramok, valamint egyéb iskolával kapcsolatos tevékenységek keretében – utazó tanulók, diákok, posztgraduális hallgatók és kísérőtanárok;

g) a Zöld-foki-szigeteken vagy a tagállamokban elismert vallási közösségek képviselői, akik rendszeresen utaznak a tagállamokba vagy a Zöld-foki-szigetekre;

h) orvosi okból rendszeresen utazó személyek;

i) testvérvárosok vagy önkormányzati hatóságok által szervezett hivatalos csereprogramok résztvevői;

j) hivatalos küldöttségek tagjai, akik a Zöld-foki-szigetekhez, a tagállamokhoz vagy az Unióhoz címzett hivatalos meghívást követően a tagállamok vagy a Zöld-foki-szigetek területén rendszeresen részt vesznek értekezleteken, konzultációkon, tárgyalásokon vagy csereprogramokban, valamint kormányközi szervezetek által kezdeményezett eseményeken.

Mindazonáltal ha nyilvánvalóan rövidebb időre korlátozódik a gyakori vagy rendszeres utazás szükségessége vagy szándéka, a többszöri belépésre jogosító vízum érvényességét ezen időtartamra korlátozzák.".

Főszabályként az egy évig érvényes többszöri belépésre jogosító vízumokat akkor adják ki a vízumkérelmezők fent említett kategóriái számára, ha az előző évben (12 hónapban) a vízumkérelmező legalább egy vízumot szerzett és a meglátogatott tagállam(ok) belépésre és tartózkodásra vonatkozó jogszabályaival összhangban használta azt (például nem tartózkodott a megengedett időtartamot meghaladóan), és ha indokolt a többszöri belépésre jogosító vízum igénylése.

Olyan esetekben, amikor nem indokolt az egy évig érvényes vízum kibocsátása (például ha a csereprogram időtartama egy évnél rövidebb vagy ha az érintett személynek nem kell egy teljes évre utaznia), a vízum érvényessége egy évnél rövidebb lesz, feltéve, hogy a vízum kiadásának további követelményei teljesülnek.

A megállapodás 4. cikkének (3) és (4) bekezdése szerint:

„(3) A tagállamok és a Zöld-foki-szigetek diplomáciai és konzuli képviseletei legalább két, legfeljebb öt évig érvényes többszöri belépésre jogosító vízumot adnak ki az e cikk (2) bekezdésében említett személyek csoportjainak, feltéve, hogy utóbbiak a kérelmet megelőző két évben – a meglátogatott országba történő belépésre, illetve ott-tartózkodásra vonatkozó jogszabályokkal összhangban – megfelelően használták az egyéves időtartamú, többszöri belépésre jogosító vízumaikat.

Mindazonáltal ha a gyakori vagy rendszeres utazás szükségessége vagy szándéka nyilvánvalóan rövidebb időre korlátozódik, a többszöri belépésre jogosító vízum érvényességét ezen időtartamra korlátozzák.

(4) Az e cikk (1)–(3) bekezdésében említett személyek tagállamok vagy a Zöld-foki-szigetek területén történő tartózkodásának teljes időtartama nem haladhatja meg 180 napos időszakonként a 90 napot.".

A 4. cikk (2) bekezdésében említett vízumkérelmezői kategóriák számára kettőtől öt évig terjedő érvényességű, többszöri belépésre jogosító vízumot adnak ki, feltéve, hogy az érintett személyek a megelőző két évben (24 hónapban) a meglátogatott tagállam(ok)ba történő belépésre, illetve ott-tartózkodásra vonatkozó jogszabályokkal összhangban használták fel a legalább egyéves időtartamú, többszöri belépésre jogosító vízumot, és a többszöri belépésre jogosító vízum kérelmének okai még mindig fennállnak. Megjegyzendő, hogy a kettőtől öt évig terjedő érvényességű, többszöri belépésre jogosító vízumot csak akkor adják ki, ha a vízumkérelmező két, legalább egy évig érvényes vízum birtokosa volt a megelőző két évben, és az érintett személy ezeket a vízumokat a meglátogatott tagállam(ok)ba történő belépésre, illetve ott-tartózkodásra vonatkozó jogszabályokkal összhangban használta fel. A diplomáciai és konzuli képviseletek az egyes vízumkérelmek értékelése alapján döntenek e vízumok érvényességi idejéről (kettő és öt év között).

Nem áll fenn kötelezettség a többszöri belépésre jogosító vízum kiadására, ha a kérelmező nem használta ki az előzőleg kiadott vízumot.

2.2.2. *A vízumkérelmek feldolgozásának díja*

A megállapodás 5. cikkének (1) bekezdése szerint:

„(1) A (2) bekezdés rendelkezéseinek sérelme nélkül a tagállamok vagy a Zöld-foki-szigetek nem szednek vízumdíjat a személyek alábbi kategóriái után:

a) hivatalos delegációk azon tagjai, akik a Zöld-foki-szigeteknek, a tagállamoknak vagy az Uniónak címzett hivatalos meghívást követően találkozókon, konzultációkon, tárgyalásokon vagy csereprogramokban, valamint a Zöld-foki-szigetek vagy az egyik tagállam területén kormányközi szervezetek által rendezett eseményeken vesznek részt;

b) 12 év alatti gyermekek; (*)

(*) Megjegyzés: a személyek e kategóriájának díjmentességben való részesüléséhez a vízumkérelmezőknek igazolást kell benyújtaniuk életkorukra vonatkozóan.

c) tanulmányi célból vagy ismeretterjesztő képzés céljából tartózkodó tanulók, hallgatók, posztgraduális képzésben részt vevő hallgatók és kísérőtanárok;

d) a tudományos kutatás céljából utazó kutatók;

e) a nonprofit szervezetek által szervezett szemináriumok, konferenciák, sport-, kulturális vagy oktatási események 25 éves vagy fiatalabb résztvevői.".

A személyek fenti kategóriái díjmentességben részesülnek.

A Vízumkódex 16. cikkének (6) bekezdése, valamint 16. cikke (7) bekezdésének első albekezdése szerint:

„(6) Egyedi esetekben a felszámítandó vízumdíj összege elengedhető vagy csökkenthető, ha ez az intézkedés kulturális, sporttal kapcsolatos, külpolitikai és fejlesztési politikai érdekeket vagy más alapvetően fontos közérdeket vagy humanitárius célokat szolgál.

(7) A vízumdíjat euróban, azon harmadik ország nemzeti pénznemében vagy az érintett harmadik országban általánosan használt pénznemben kell felszámítani, ahol a kérelmet benyújtották, és nem téríthető vissza, kivéve a 18. cikk (2) bekezdésében és a 19. cikk (3) bekezdésében említett eseteket." (vagyis olyan esetek, amikor a kérelem nem befogadható vagy a konzulátus nem illetékes).

A Vízumkódex 16. cikke (8) bekezdésével összhangban a zöld-foki-szigeteki vízumkérelmezők, valamint a zöld-foki-szigeteki Décret-Loi 27/2007 jogszabállyal összhangban az uniós polgárok „a megfizetett vízumdíjról elismervényt kapnak".

A megállapodás 5. cikkének (2) bekezdése szerint:

„(2) Amennyiben a tagállamok vagy a Zöld-foki-szigetek külső szolgáltatóval működnek együtt, szolgáltatási díjat lehet felszámolni. A szolgáltatási díjnak arányban kell állnia a külső szolgáltató részéről feladatai ellátása során felmerült költségekkel, és összege nem haladhatja meg a 30 EUR-t. A Zöld-foki-szigetek és az érintett tagállam(ok) fenntartják annak lehetőségét, hogy konzulátusaikon minden kérelmező közvetlenül benyújthassa kérelmét.".

A személyek vízumdíj megfizetése alól mentes kategóriái továbbra is szolgáltatásidíj-kötelesek olyan esetben, ha a tagállam külső szolgáltatóval folytat együttműködést.

Jelenleg egyetlen uniós tagállamnak sincs kiszervezési megállapodása külső szolgáltatókkal a Zöld-foki-szigeteken.

2.2.3. *A diplomata- és szolgálati útlevelek birtokosai*

A megállapodás 8. cikke szerint:

„(1) A Zöld-foki-szigetek vagy a tagállamok érvényes diplomata- vagy szolgálati útlevéllel rendelkező állampolgárai vízum nélkül léphetnek be, hagyhatják el, vagy utazhatnak át a tagállamok vagy a Zöld-foki-szigetek területén.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett személyek 180 napos időszakonként 90 napot meg nem haladó ideig tartózkodhatnak a tagállamok vagy a Zöld-foki-szigetek területén.".

A diplomaták tagállamokba történő kiküldetésére vonatkozó eljárásokat a megállapodás nem szabályozza. A szokásos akkreditációs eljárás alkalmazandó.

A megállapodáshoz csatolt közös nyilatkozatban a felek megállapodtak arról, hogy bármelyikük részlegesen felfüggesztheti e megállapodást és különösen annak 8. cikkét, amennyiben azzal a másik fél visszaél vagy az veszélyt okoz a közbiztonságra nézve. A részleges felfüggesztést a 12. cikk (5) bekezdésében előírt eljárással összhangban kell lefolytatni.

Amennyiben felfüggesztik a 8. cikk végrehajtását, a két fél konzultációkat kezdeményez a vegyes bizottság keretében a felfüggesztést okozó problémák megoldása érdekében.

Kiemelt jelentőségű pontként mindkét fél vállalta, hogy elkötelezi magát a diplomata- és szolgálati útlevelek magas szintű biztonságának – különösen a biometrikus azonosítók bevezetésével történő – biztosítása mellett. Az Unió részéről ezt a 2252/2004/EK rendeletben ([1]) előírt követelményeknek megfelelően biztosítják.

III. EGYÜTTMŰKÖDÉS AZ OKMÁNYOK BIZTONSÁGÁVAL KAPCSOLATBAN

A megállapodáshoz csatolt közös nyilatkozatban a felek megállapodtak abban, hogy a vegyes bizottság értékeli, hogy az érintett úti okmányok biztonságának szintje milyen hatással van a megállapodás működésére. E célból a felek kötelezettséget vállaltak arra, hogy rendszeresen tájékoztatják egymást az úti okmányok számának indokolatlan mértékű növekedésének elkerülése érdekében, az úti okmányok biztonsága technikai tényezőinek fejlesztése érdekében, valamint az úti okmányok kiadásának testre szabása terén tett intézkedésekről.

IV. STATISZTIKA

Annak érdekében, hogy a vegyes bizottság hatékonyan felügyelni tudja a megállapodás végrehajtását, a Zöld-foki-szigetek és a tagállamok diplomáciai és konzuli képviseletei hathavonta kötelesek statisztikát küldeni a Bizottságnak, amennyiben lehetséges különösen a következőkről, havi bontásban:

— a kiadott, többszöri beutazásra jogosító vízumok száma,

— a kiadott, többszöri beutazásra jogosító vízumok érvényességének időtartama,

— a személyek különböző, a megállapodás által szabályozott kategóriái részére díjmentesen kiadott vízumok száma.

([1]) A Tanács 2252/2004/EK rendelete (2004. december 13.) a tagállamok által kiállított útlevelek és úti okmányok biztonsági jellemzőire és biometrikus elemeire vonatkozó előírásokról (HL L 385., 2004.12.29., 1. o.).

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/2290 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ HATÁROZATA

(2015. június 12.)

az Ausztráliában, Bermudán, Brazíliában, Kanadában, Mexikóban és az Amerikai Egyesült Államokban hatályos és az említett országokban központi irodával rendelkező biztosítókra és viszontbiztosítókra alkalmazandó szolvenciarendszer ideiglenes egyenértékűségéről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló, 2009. november 25-i 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([1]) (Szolvencia II.), és különösen annak 227. cikke (5) bekezdésére,

mivel:

(1) A 2009/138/EK irányelv kockázatalapú prudenciális szabályozást vezet be az uniós biztosítók és viszontbiztosítók tekintetében. A 2009/138/EK irányelv 2016. január 1-jétől alkalmazandó teljes mértékben az uniós biztosítókra és viszontbiztosítókra. Jóllehet a 2009/138/EK irányelv 2016. január 1-jétől lesz teljes körűen alkalmazandó, a Bizottság a 2009/138/EK irányelv 311. cikkének megfelelően már elfogadhatja ezt a felhatalmazáson alapuló határozatot.

(2) A 2009/138/EK irányelv 227. cikke az olyan harmadik országbeli biztosítók egyenértékűségére vonatkozik, amelyek az Unióban található központi irodával rendelkező csoporthoz tartoznak. A 2009/138/EK irányelv 227. cikkének megfelelően a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusa révén megállapított egyenértékűség lehetővé teszi az említett csoportok számára, hogy – amennyiben a csoportszintű jelentéstételhez konszolidációs módszerként a levonási és aggregálási módszert használják – a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet és a figyelembe vehető szavatoló tőke kiszámítása céljából a 2009/138/EK irányelv helyett inkább az Unión kívüli joghatóság szabályai alapján kiszámított tőkekövetelményeket és rendelkezésre álló tőkét (szavatoló tőke) vegyék figyelembe.

(3) A 2009/138/EK irányelv 227. cikkének (5) bekezdése ideiglenes egyenértékűség határozott időtartamra szóló megállapításáról rendelkezik olyan harmadik országok esetében, amelyek biztosítási szolvenciarendszere megfelel bizonyos kritériumoknak. Az ideiglenes egyenértékűség megállapítása 10 éves időtartamra vonatkozik és lehetőség van a meghosszabbítására.

(4) Az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) 33. cikke (2) bekezdésének megfelelően segítséget nyújtott a 2009/138/EK irányelv 227. cikkének (5) bekezdése szerinti, harmadik országokkal összefüggésben elvégzett bizottsági értékeléshez ([3]). Az Egyesült Államok tekintetében az e határozatban megállapított következtetéshez vezető kölcsönös információcsere elsődleges keretét a 2012-ben megkezdett biztosításügyi párbeszéd jelentette, amelynek célja a megfelelő biztosítási szabályozási és felügyeleti szabályok közös megértésének javítása volt.

(5) Ausztráliában az élet- és általános biztosítási tőkekövetelményekre vonatkozó standardok (LIFE and General Insurance Capital Standards) keretében a GPS (General Insurance Prudential Standard – általános biztosítási prudenciális standard) 110: tőkemegfelelés, és az LPS (LIFE Insurance Prudential Standards – életbiztosítási

([1]) HL L 335., 2009.12.17., 1. o..

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2010. november 24-i 1094/2010/EU rendelete az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

([3]) Az EIOPA Brazíliára vonatkozó egyenértékűségi vizsgálata, 2015. március 10.
Az EIOPA Bermudára vonatkozó egyenértékűségi vizsgálata, 2015. március 9.
Az EIOPA Kanadára vonatkozó egyenértékűségi vizsgálata, 2015. január 28.
Az EIOPA Ausztráliára vonatkozó egyenértékűségi vizsgálata, 2013. július 16.
Az EIOPA Mexikóra vonatkozó egyenértékűségi vizsgálata, 2013. július 16.

prudenciális standardok) 110: tőkemegfelelés standardok előírják a biztosítók számára a biztosítási kockázatra, a koncentrációs kockázatra, az eszközkockázatra, az eszközkoncentrációs kockázatra, a működési kockázatra vonatkozó tőkekövetelmények és az úgynevezett diverzifikációs engedmény (aggregation benefit) kiszámítását. A biztosítók a mérlegfőösszeg-módszert alkalmazzák. A standardok előírnak minimális tőkekövetelményt (Prudential Capital Requirement (PCR) – prudenciális tőkekövetelmény); emellett a biztosítóknak a tőkemegfelelés vizsgálatára vonatkozó belső eljárást (Internal Capital Adequacy Assessment Process) kell kidolgozniuk, amelyben intézkedéseket határoznak meg a tőke – PCR-t meghaladó küszöbértékekhez viszonyított – csökkenésének korrekciójára. A nem-életbiztosítók számára engedélyezett belső modellek használata, amennyiben azt az ausztrál prudenciális szabályozási hatóság (Australian Prudential Regulation Authority –APRA) jóváhagyja. A kockázatkezelésre vonatkozó GPS 220 és LPS 220 kockázatkezelési keret meglétét írja elő, amelynek minimálisan tartalmaznia kell egy kockázatkezelési stratégiát a kockázatkezelési intézkedések, eljárások, irányítási hatáskörök és belső ellenőrzések leírásával. A biztosítóknak adatot kell szolgáltatniuk az APRA felé szolvencia- és pénzügyi helyzetük, pénzügyi teljesítményük, tőkemegfelelésük, befektetéseik, eszközeik, eszközkoncentrációjuk, a díjak és igények, a kötvényekből származó kötelezettségek és a mérlegen kívüli kitettségek tekintetében. A 2001. évi gazdasági társasági törvény (Corporations Act) alapján a társaságok kötelesek éves pénzügyi jelentést készíteni és azt benyújtani az ausztrál értékpapír- és befektetési bizottsághoz (Australian Securities and Investments Commission). Az életbiztosítókra, nem-életbiztosítókra és biztosítói csoportokra a tőkekezelést és a tőkemegfelelőséget illetően további közzétételi kötelezettségek vonatkoznak. Az APRA megoszthatja információit más pénzügyi felügyeletekkel; aláírta a Biztosításfelügyeletek Nemzetközi Szövetsége (International Association of Insurance Supervisors – IAIS) együttműködésre és információcserére vonatkozó multilaterális egyetértési megállapodását és egyetértési megállapodásokat kötött külföldi felügyeletekkel (többek között számos uniós felügyelettel). Az APRA függetlenül felelős a biztosítók prudenciális szabályozásáért és felügyeletéért; csak az APRA engedélyezheti egy gazdálkodó egység számára biztosítási tevékenység gyakorlását Ausztráliában. Az APRA rendelkezik kötelező jogi erejű prudenciális standardok kibocsátásához szükséges hatáskörrel. Az APRA jelenlegi vagy volt személyzete nem hozhat nyilvánosságra a feladatai végrehajtása vagy hatáskörének gyakorlása során tudomására jutott bizalmas információt, ennek megsértése jogi szankció hatálya alá tartozik. Az információk bíróság előtti nyilvánosságra hozatala szigorúan korlátozott.

(6) Bermudán a biztosítási törvény két tőkekövetelményt határoz meg a zárt biztosítóktól eltérő biztosítók számára ([1]): a minimális szavatolótőke-szükségletet (Minimum Solvency Margin – MSM) és a megnövelt tőkeszükségletet (Enhanced Capital Requirement – ECR), amelyek a kereskedelmi élet- és nem-életbiztosítókra egyaránt alkalmazandók. Az ECR-t a releváns alapvető szavatolótőke-szükségletből (Basic Solvency Capital Requirement) kell meghatározni standard formulának vagy a biztosító jóváhagyott belső tőkemodelljének alkalmazásával, feltéve, hogy az ECR legalább egyenlő a biztosító minimális szavatolótőke-szükségletével (MSM). Az alapvető szavatolótőke-szükséglet a következő kockázatokra terjed ki: hitelkockázat, kamatréskockázat, piaci kockázat, díjkockázat, tartalékkockázat, kamatkockázat, katasztrófakockázat és működési kockázat. A tőkeszintre vonatkozóan az ECR 120 %-aként meghatározott célérték (Target Capital Level) olyan szolvencia-küszöbértéket jelent, amelynek az el nem érése korai figyelmeztetésként szolgál. A minősített tőkére vonatkozó szabályok a biztosítók különböző kategóriái tekintetében eltérőek. A biztosítási törvény előírásokat tartalmaz továbbá a biztosítók szolvenciahelyzetre vonatkozó adatszolgáltatási kötelezettsége tekintetében. A bermudai monetáris hatóság (Bermudan Monetary Authority – BMA) független szabályozási és felügyeleti hatóság. A legtöbb bermudai biztosító köteles kiegészítő pénzügyi kimutatásokat készíteni a nemzetközi pénzügyi beszámolási standardokkal összhangban; egyébként a biztosítók a BMA által elismert, általánosan elfogadott számviteli elveket alkalmazhatják. A biztosítóknak nyilvánosságra kell hozniuk mennyiségi és minőségi információkat tartalmazó pénzügyi kimutatásaikat. A BMA megállapodásokat köthet és információt cserélhet külföldi felügyeleti hatóságokkal; továbbá aláírta az IAIS kölcsönös egyetértési megállapodását. A BMA-t jogszabály kötelezi a titoktartásra, előírva, hogy a BMA személyzete által a felügyelt pénzügyi intézmények tevékenységével vagy ügyeivel, illetve az ezekkel foglalkozó személyekkel kapcsolatban megszerzett információt bizalmasan kell kezelni.

(7) Brazíliában a biztosítókra vonatkozó 73/1966. számú törvényerejű rendelet meghatározza, hogy a biztosítók kötelezettségeik garantálása céljából biztosítástechnikai tartalékokat, speciális alapokat és tartalékokat hoznak létre a magánbiztosítók nemzeti tanácsa (CNSP) által megállapított kritériumoknak megfelelően. A CNSP 316. számú határozata értelmében a minimális tőkeszükséglet (Minimum Capital Required – CMR) az alapvető tőkeszükséglet és a kockázatitőke-szükséglet közül a magasabb. Az alapvető tőkeszükséglet rögzített összeg, amely a gazdálkodó egység típusához és azokhoz a régiókhoz kapcsolódik, amelyekben annak működését engedélyezték, a kockázatitőke-szükséglet pedig a biztosítási, hitel-, működési és piaci kockázatokra vonatkozó tőkeszükségletek összege. A legtöbb biztosító esetében a kockázatitőke-szükséglet magasabb, mint az alapvető tőkeszükséglet, így az előbbi jelenti a minimális tőkeszükségletet (CMR). A CNSP 3162/2014. számú határozata megállapítja a minimális tőkeszükséglet kiszámításához a standard formula alternatívájaként alkalmazható belső modell használatára

([1]) A biztosítási törvény biztosítók különböző kategóriáit határozza meg, amelyekre eltérő szabályok vonatkoznak. A zárt biztosítók külön kategóriát alkotnak, amely nem képezte tárgyát az EIOPA értékelésének és nem tartozik e jogi aktus hatálya alá.

vonatkozó szabályokat. Hatályban vannak minimális vállalatirányítási követelmények. A biztosítóknak tevékenységükre, információs rendszereikre és a jogi előírásoknak való megfelelésre vonatkozó belső ellenőrzési eljárásokkal kell rendelkezniük. A brazil biztosítási ágazat felügyeletéért a Superintendência de Seguros Privados (SUSEP) felelős. A SUSEP a CNSP által megállapított szabályozás végrehajtó szerveként a Pénzügyminisztérium alá rendelve működik. A SUSEP irányítótanácsa a hatáskörébe tartozó területeken független hatáskörrel rendelkezik a szabályozásra és a CNSP határozatainak való megfelelésre vonatkozó általános politikájának meghatározása tekintetében. A biztosítók havonta adatot szolgáltatnak a SUSEP-nek a tőke, az eszközök, a kötelezettségek, a bevételek és kiadások tekintetében, továbbá negyedévente közlik a műveletekre, a mérlegre, valamint az eredménykimutatásra vonatkozó részleteket; a biztosítóknak nyilvánosságra kell hozniuk mennyiségi és minőségi információkat tartalmazó pénzügyi kimutatásaikat. A SUSEP megállapodásokat köthet és információt cserélhet külföldi felügyeleti hatóságokkal; továbbá aláírta az IAIS kölcsönös egyetértési megállapodását. Az információt csak felügyeleti célból, a SUSEP felügyeleti funkciója keretében lehet felhasználni. Emellett a más hatóságtól kapott információ csak az adott kéréssel összefüggésben használható fel. A SUSEP jelenlegi és korábbi személyzetére jogszabályban előírt titoktartási kötelezettség vonatkozik.

(8) Kanadában a biztosítókról szóló törvény előírja, hogy a biztosítóknak megfelelő tőkeszintet kell fenntartaniuk. A részletes előírásokat a pénzügyi intézmények főfelügyeletét ellátó hivatal (Office of the Superintendent of Financial Institutions – OSFI) által közzétett iránymutatás állapítja meg. A biztosítókra vonatkozó tőkekövetelmény az életbiztosítók esetében a minimális folyamatos tőkeszükséglet (Minimum Continuing Capital) és a többlettőke-szükséglet (Surplus Requirement) (MCCSR iránymutatás), valamint a nem-életbiztosítók esetében a minimálistőke-teszt (Minimum Capital Test) (MCT iránymutatás). Mindkét követelmény kezeli a mérleg szerinti és a mérlegen kívüli eszközökhöz és kötelezettségekhez kapcsolódó kockázatokat. A nem-életbiztosítók az MCT 100 %-át meghaladó mértékű tőkét kötelesek tartani, míg az életbiztosítóknál ez a kötelezettség az MCCSR 120 %-a. Amennyiben a tőkeszint nem éri el az említett mértéket, a biztosító nem működhet. A fenti követelményeken túlmenően a nem-életbiztosítók esetében a célértékként meghatározott felügyeleti tőkeszint (Supervisory Target Capital Level) az MCT 150 %-a, életbiztosítók esetében pedig az MCCSR 150 %-a. A tőkeszükségletet a standard formulával számítják ki; belső modellek használata csak néhány esetben megengedett. A biztosítóknak emellett a saját kockázat- és szolvenciaértékelés (ORSA), többek között a biztosító sajátosságait figyelembe vevő nem kötelező stressztesztek alapján meg kell állapítaniuk a belső tőkemegfelelési mutató célértékét. A kanadai biztosításfelügyelet (OSFI) független, önfinanszírozó szövetségi hivatal. Valamennyi szabályozott biztosító köteles auditált éves beszámolót és kiegészítő tájékoztatót benyújtani az OFSI-nek, a könyvvizsgálói jelentéssel, a kijelölt aktuárius jelentésével, a dinamikus tőkemegfelelőség-tesztre vonatkozó, a különböző stressztesztek eredményeit összegző jelentéssel együtt, valamint negyedévente bevallást kell készítenie a tőkehelyzetről. A biztosítók továbbá kötelesek elkészíteni és kérésre rendelkezésre bocsátani egy belső tőkecélt meghatározó éves saját kockázat- és szolvenciaértékelést. Az OSFI megállapodásokat köthet és információt cserélhet külföldi felügyeleti hatóságokkal; és 2012 júliusában csatlakozott az IAIS kölcsönös egyetértési megállapodásához. Az OSFI-t jogszabály kötelezi a titoktartásra, előírva, hogy a személyzete által a felügyelt pénzügyi intézmények tevékenységével vagy ügyeivel, illetve az ezekkel foglalkozó személyekkel kapcsolatban megszerzett információt bizalmasan kell kezelni.

(9) Mexikóban 2015. április 4-én lépett hatályba a biztosítókra vonatkozó módosított prudenciális keretet meghatározó törvény (Ley de Instituciones de Seguros y de Fianzas – LISF). Az LISF előírja a biztosítási kockázatokat, valamint a pénzügyi és a partnerkockázatokat fedező szavatolótőke-követelmény betartását. Évente legalább egyszer stressztesztelésre kerül sor (dinamikus szolvenciateszt). A mexikói szabályozás lehetővé teszi standard formula vagy belső modell használatát a szavatolótőke-szükséglet kiszámításához. Mexikóban a biztosítók és nem-életbiztosítók felügyeletéért a Comisión Nacional de Seguros y Fianzas (CNSF) felelős, amely független hatáskörrel rendelkezik a biztosítók engedélyezéséhez vagy engedélyük visszavonásához és legalább évente egyszer stressztesztet hajt végre. A biztosítóknak legalább negyedévente adatot kell szolgáltatniuk a CNSF-nek szervezetükről, műveleteikről, számvitelükről, befektetéseikről és tőkéjükről; közzé kell tenniük továbbá a kockázatmegtartásra, -átruházásra és -enyhítésre vonatkozó céljaikat, politikáikat és gyakorlatukat; nyilvánosságra kell hozniuk emellett a műveleteikre, biztosítástechnikai és pénzügyi helyzetükre és kockázataikra vonatkozó mennyiségi és minőségi információkat. A CNSF – információcserére vonatkozó megállapodás megléte esetén – együttműködhet és információt cserélhet külföldi felügyeletekkel; számos ilyen megállapodás van hatályban és a CNSF 2010-ben kérelmezte az IAIS kölcsönös egyetértési megállapodásához való csatlakozást. Amennyiben a CNSF információcserére vonatkozó megállapodást kötött valamely külföldi felügyelettel, kérnie kell a külföldi felügyelet előzetes jóváhagyását az általa nyújtott információ közzétételéhez. A CNSF személyzetének egyetlen jelenlegi vagy korábbi tagja sem hozhat nyilvánosságra bizalmas információt; a szakmai titoktartásra vonatkozó követelményeket a nemzeti jog határozza meg és a szakmai titoktartás bármely megsértése szankciót von maga után.

(10) Az Egyesült Államokban a biztosítók és viszontbiztosítók szabályozása és felügyelete alapvetően az államok hatáskörébe tartozik. A biztosítóknak be kell tartaniuk azon állam megfelelő törvényeit, amelyben biztosítási szerződést kötnek és a biztosításfelügyelet a biztosításfelügyeletért felelős biztosokhoz tartozó független állami felügyeletek feladata. Az adott államra vonatkozó tőkemegfelelési követelmények a biztosításfelügyeletek országos szövetsége (National Association of Insurance Commissioners – NAIC) által a kockázatalapú tőkére (Risk-Based Capital – RBC) vonatkozóan kidolgozott modelljogszabályon alapulnak, amelyet valamennyi állam elfogadott. Az RBC standard formulája fedezi az egyes elsődleges biztosítási típusok (élet-, vagyon-, baleset- és egészségbiztosítás) leglényegesebb kockázatait, meghatározott termékek és kockázati modulok esetében lehetővé téve belső modellek alkalmazását. Az RBC kiszámítása a különböző eszközökre, díj-, igény-, ráfordítás- és tartaléktételekre alkalmazott együtthatókkal történik. A mennyiségi tőkekövetelmények tekintetében négy szintet határoztak meg, ezekre eltérő felügyeleti beavatkozás vonatkozik: társasági intézkedési szint (Company Action Level), felügyeleti intézkedési szint (Regulatory Action Level), a felügyelet által végrehajtható ellenőrzések szintje (Authorized Control Level) és a kötelező ellenőrzési szint (Mandatory Control Level). Az egyesült államokbeli rendszer magában foglal a biztosítókra vonatkozó, a Szolvencia II. keretében előírthoz hasonló saját kockázat- és szolvenciaértékelést (ORSA). A jelentéstételre és az átláthatóságra egységes jelentéstételi követelmények vonatkoznak, amelyek főként a következőkre terjednek ki: üzleti tevékenység és teljesítmény, kockázati profil, értékelési módszerek és a felhasznált feltételezések, tőkekövetelmények és irányítás. A pénzügyi kimutatásokat, ideértve az aktuáriusi véleményeket és a könyvvizsgálói nyilatkozatokat, nyilvánosságra hozzák. Az adott állam biztosításfelügyeletéért felelős biztosok megoszthatnak bizalmas információt külföldi felügyeletekkel, feltéve, hogy az információ átvevői vállalják az adat bizalmas jellegének megőrzését. A biztosításfelügyeletért felelős biztosok a bizalmas információ megosztását és felhasználását szabályozó megállapodásokat is köthetnek. Az uniós felügyeletek és az egyes szövetségi államok biztosításfelügyeletei között számos, az információcserére vonatkozó egyetértési megállapodás jött létre; több szövetségi állam biztosításfelügyelete részes fele az IAIS kölcsönös egyetértési megállapodásának, egyes felügyeletek pedig a közelmúltban kérelmezték a csatlakozást. A NAIC modelljogszabályain alapuló állami szabályozás részét képező titoktartási követelmények előírják, hogy a szövetségi államok felügyeletei által megszerzett információ bizalmas és a felügyeleteknek meg kell őrizniük a külföldi felügyeletektől kapott adatok bizalmas jellegét. A szövetségi állami felügyeletek személyzete a szakmai titoktartásra vonatkozó állami szintű szabályozásban előírt kötelezettségek hatálya alá tartozik.

(11) A fenti értékelések alapján az e határozat tárgyát képező harmadik országbeli szolvenciarendszerek a 2009/138/EK irányelv 227. cikkének (5) bekezdése szerinti ideiglenes egyenértékűségre vonatkozó kritériumokat teljesítőnek tekinthetők, az eltérő szabályozás hatálya alá tartozó zárt biztosítókra vonatkozó bermudai szabályok kivételével.

(12) Indokolt, hogy az e határozat által megállapított ideiglenes egyenértékűség kezdeti időtartama tíz év legyen. Mindazonáltal a Bizottság az egyes harmadik országok vagy területek esetében bármikor specifikus – az általános felülvizsgálaton kívül eső – felülvizsgálatot hajthat végre, amennyiben a releváns fejlemények indokolttá teszik, hogy a Bizottság átértékelje az e határozatban megállapított egyenértékűséget. A Bizottságnak ezért – az EIOPA technikai segítségnyújtása mellett – folytatnia kell az e határozat tárgyát képező harmadik országbeli rendszerek változásainak és az e határozat alapját képező feltételek teljesítésének nyomon követését.

(13) A 2009/138/EK irányelv 2016. január 1-jétől alkalmazandó. E határozatnak ezért ettől a naptól kezdve kell megállapítania az ideiglenes egyenértékűséget,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Ausztráliában, Bermudán, Brazíliában, Kanadában, Mexikóban és az Egyesült Államokban hatályos és az említett országokban központi irodával rendelkező biztosítókra és viszontbiztosítókra alkalmazandó szolvenciarendszert (a zárt biztosítókra vonatkozó bermudai szabályok kivételével) ideiglenesen egyenértékűnek kell tekinteni a 2009/138/EK irányelv I. címének VI. fejezetében meghatározott rendszerrel.

2. cikk

Az ideiglenes egyenértékűséget a 2016. január 1-jével kezdődő 10 éves időtartamra kell megállapítani.

3. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2015. június 12-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Jean-Claude JUNCKER

A BIZOTTSÁG (EU) 2015/2291 VÉGREHAJTÁSI HATÁROZATA

(2015. december 7.)

a 2013/722/EU végrehajtási határozatnak a Lettországnak 2014-ben a veszettség felszámolására nyújtott uniós pénzügyi hozzájárulás maximális összege tekintetében történő módosításáról

(az értesítés a C(2015) 8607. számú dokumentummal történt)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az állat-egészségügyi kiadásokról szóló, 2009. május 25-i 2009/470/EK tanácsi határozatra ([1]) és különösen annak 27. cikke (5) bekezdésére,

tekintettel az élelmiszerlánccal, az állategészségüggyel és állatjóléttel, valamint a növényegészségüggyel és a növényi szaporítóanyagokkal kapcsolatos kiadások kezelésére vonatkozó rendelkezések megállapításáról, a 98/56/EK, a 2000/29/EK és a 2008/90/EK tanácsi irányelv, a 178/2002/EK, a 882/2004/EK és a 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 2009/128/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és az 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 66/399/EGK, a 76/894/EGK és a 2009/470/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2014. május 15-i 652/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]), és különösen annak 13. cikke (3) és (5) bekezdésére és 45. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

(1) A 2013/722/EU bizottsági végrehajtási határozat ([3]) 11. cikkének (3) bekezdése a 2014. január 1-jétől 2016. december 31-ig terjedő időszakra jóváhagyja a Lettország által a veszettség felszámolására vonatkozóan benyújtott többéves programot.

(2) A 2013/722/EU végrehajtási határozat 11. cikke (6) bekezdése c) pontjának vi. alpontja szerint a Lettország által a 2014-es évben a veszettség felszámolására benyújtott programhoz az Unió által nyújtott pénzügyi hozzájárulás maximális összegét eredetileg 1 225 000 EUR-ban határozták meg. Az említett rendelet 11. cikke (7) bekezdése c) pontja ii. alpontja szerint a program Fehéroroszország pufferzónájában végrehajtandó részének esetében a hozzájárulás maximális összege 475 000 EUR.

(3) A tagállamok által a 2009/470/EK határozat 27. cikke (7) bekezdésének megfelelően benyújtott, a 2014-ben a felszámolást célzó programok finanszírozásával kapcsolatban felmerült kiadásokról szóló időközi technikai és pénzügyi jelentések Bizottság általi értékelését követően a 2014/925/EU bizottsági végrehajtási határozat ([4]) módosította e programok maximális összegét.

(4) A 2014/925/EU végrehajtási határozat 5. cikkének (17) bekezdése módosította a 2013/722/EU végrehajtási határozat 11. cikke (6) bekezdése c) pontjának vi. alpontját, és a Lettország által a 2014-es évben a veszettség felszámolására vonatkozóan benyújtott programhoz az Unió által nyújtott pénzügyi hozzájárulás maximális összegét 400 000 EUR-ban határozta meg. A 2014/925/EU végrehajtási határozat 5. cikkének (18) bekezdése módosította a 2013/722/EU végrehajtási határozat 11. cikke (7) bekezdése c) pontjának ii. alpontját, és az említett program Fehéroroszország pufferzónájában végrehajtandó részének esetében az Unió által nyújtott pénzügyi hozzájárulás maximális összegét szintén 400 000 EUR-ban határozta meg.

([1]) HL L 155., 2009.6.18., 30. o.
([2]) HL L 189., 2014.6.27., 1. o.
([3]) A Bizottság 2013. november 29-i 2013/722/EU végrehajtási határozata a tagállamok által 2014-re és az azt követő évekre benyújtott, egyes állatbetegségek és zoonózisok felszámolására, az ellenük való védekezésre és figyelemmel kísérésükre irányuló éves és többéves programok, valamint az azokhoz nyújtott uniós pénzügyi hozzájárulás jóváhagyásáról (HL L 328., 2013.12.7., 101. o.).
([4]) A Bizottság 2014. december 16-i 2014/925/EU végrehajtási határozata az állatbetegségek és zoonózisok felszámolására, az ellenük való védekezésre és figyelemmel kísérésükre irányuló egyes 2014. évi módosított programok jóváhagyásáról, valamint a 2013/722/EU végrehajtási határozatnak az említett határozattal jóváhagyott egyes programokhoz nyújtott uniós pénzügyi hozzájárulás tekintetében történő módosításáról (HL L 363., 2014.12.18., 173. o.).

(5) A Lettország által 2014-ben a veszettség felszámolására benyújtott programhoz nyújtott uniós pénzügyi hozzájárulás újonnan megállapított maximális összegét hibásan állapították meg. Konkrétan, a módosított 2013/722/EU végrehajtási határozat 11. cikke (6) bekezdése c) pontja vi. alpontjának és 11. cikke (7) bekezdése c) pontja ii. alpontjának megfelelően, amennyiben a program Fehéroroszország pufferzónájában végrehajtandó részét megfelelően végrehajtották és a 400 000 EUR felhasználásra került, nem állna rendelkezésre további uniós hozzájárulás a program Lettországban végrehajtandó részéhez. Ez nincs összhangban a veszettségnek az Európai Unióban történő felszámolására irányuló átfogó stratégiával, amely a betegségnek a tagállamokban való felszámolását, valamint a betegség újbóli behurcolásának megelőzése céljából az Unió külső határai mentén pufferzónák létrehozását célozza.

(6) A 2013/722/EU végrehajtási határozatot ezért ennek megfelelően módosítani kell, megfelelően figyelembe véve a Lettország által a 2014-es évben a felszámolást célzó programok finanszírozásával kapcsolatban felmerült kiadásokról szóló időközi technikai és pénzügyi jelentést.

(7) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak a Növények, Állatok, Élelmiszerek és Takarmányok Állandó Bizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A 2013/722/EU végrehajtási határozat 11. cikke (6) bekezdése c) pontja vi. alpontjának helyébe az alábbi szöveg lép:

„vi. Lettország esetében 800 000 EUR;”.

2. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2015. december 7-én.

a Bizottság részéről
Vytenis ANDRIUKAITIS
a Bizottság tagja

A MEZŐGAZDASÁGI VEGYES BIZOTTSÁG 2/2015 HATÁROZATA

(2015. november 19.)

az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, a mezőgazdasági termékek kereskedelméről szóló megállapodás 9. melléklete 1. és 2. függelékének módosításáról [2015/2292]

A MEZŐGAZDASÁGI VEGYES BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, a mezőgazdasági termékek kereskedelméről szóló megállapodásra és különösen annak 11. cikkére,

mivel:

(1) Az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, a mezőgazdasági termékek kereskedelméről szóló megállapodás (a továbbiakban: megállapodás) 2002. június 1-jén lépett hatályba.

(2) A megállapodás 9. mellékletének célja az Európai Unióból és Svájcból származó biotermékek kétoldalú kereskedelmének megkönnyítése és támogatása.

(3) A megállapodás 9. mellékletének 8. cikke értelmében a biotermékekkel foglalkozó munkacsoport megvizsgál a 9 melléklettel és annak alkalmazásával kapcsolatban felmerülő minden kérdést, és azokkal kapcsolatban ajánlásokat fogalmaz meg a mezőgazdasági vegyes bizottság számára. A munkacsoport összeült, hogy megvizsgálja különösen a szóban forgó melléklet alkalmazási körét. A 9. melléklet alkalmazási körét az érintett uniós és svájci rendelkezések egyenértékűségére való tekintettel indokolt kiterjeszteni a borra és az élesztőre. Ezenkívül mivel Svájc módosította a takarmányok ökológiai előállítását feltüntető címkézésre vonatkozó előírásait, és az uniós jognak megfelelő rendelkezéseket fogadott el, a 2. függeléket indokolt törölni. A munkacsoport a 9. melléklet függelékeinek a fentieknek megfelelő kiigazítására vonatkozó ajánlást fogalmazott meg a bizottság számára.

(4) A 9. melléklet 1. és 2. függelékét ezért ennek megfelelően módosítani kell,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

Az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, a mezőgazdasági termékek kereskedelméről szóló megállapodás 9. mellékletének 1. és 2. függeléke helyébe e határozat mellékletének szövege lép.

2. cikk

Ez a határozat 2015. december 31-én lép hatályba.

Kelt Bernben, 2015. November 19-én.

a mezőgazdasági vegyes bizottság részéről

az Európai Unió küldöttségének vezetője	*a svájci küldöttség elnöke és vezetője*	*a vegyes bizottság titkára*
Susana MARAZUELA-AZPIROZ	Adrian AEBI	Thomas MAIER

MELLÉKLET

„1. FÜGGELÉK

A 3. cikkben említett, biogazdálkodással előállított mezőgazdasági termékekre és élelmiszerekre vonatkozó jogi aktusok jegyzéke

Az Európai Unióban alkalmazandó jogszabályi rendelkezések

A Tanács 2007. június 28-i 834/2007/EK rendelete az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről és a 2092/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 189., 2007.7.20., 1. o.), legutóbb a 2013. május 13-i 517/2013/EU tanácsi rendelettel (HL L 158., 2013.6.10., 1. o.) módosítva,

A Bizottság 2008. szeptember 5-i 889/2008/EK rendelete az ökológiai termelés, a címkézés és az ellenőrzés tekintetében az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről szóló 834/2007/EK rendelet részletes végrehajtási szabályainak megállapításáról (HL L 250., 2008.9.18., 1. o.), legutóbb a 2014. december 18-i 1358/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelettel (HL L 365., 2014.12.19., 97. o.) módosítva,

A Bizottság 2008. december 8-i 1235/2008/EK rendelete a 834/2007/EK tanácsi rendeletben az ökológiai termékek harmadik országból származó behozatalára előírt szabályozás végrehajtására vonatkozó részletes szabályok meghatározásáról (HL L 334., 2008.12.12., 25. o.), legutóbb a 2015. január 23-i (EU) 2015/131 bizottsági végrehajtási rendelettel (HL L 23., 2015.1.29., 1. o.) módosítva.

A Svájci Államszövetségben alkalmazandó rendelkezések

A biogazdálkodásról, valamint a biotermékek és -élelmiszerek megnevezéséről szóló, legutóbb 2014. október 29-én módosított (RO 2014 3969) 1997. szeptember 22-i rendelet (biogazdálkodási rendelet),

A biogazdálkodásról szóló, legutóbb 2014. október 29-én módosított (RO 2014 3979) 1997. szeptember 22-i szövetségi gazdasági, oktatási és kutatási minisztériumi (DEFR) rendelet.

Az egyenértékűségi megállapodásokból ki vannak zárva az alábbiak:

A biogazdálkodásra való átállásra vonatkozó megállapodások szerint előállított összetevőkből készült svájci termékek

A svájci kecskehústermelésből származó termékek, ha alkalmazták az állatokra a biogazdálkodásról, valamint a biotermékek és -élelmiszerek megnevezéséről szóló rendelet (*) 39d. cikke szerinti eltérést.

---

2. FÜGGELÉK

Végrehajtási szabályok

Nincs bejegyzés”

(*) (RS 910.18)

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvhez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 347., 2006. december 11.)

A 39. oldalon, a 189. cikk, első bekezdésének, c) pontjában:

a következő szövegrész:	„megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a korrekcióból indokolatlan előnyök ne származzanak;”,
helyesen:	„megtesznek minden szükséges intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy a korrekcióból ne származzanak indokolatlan előnyök;”.

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU